

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vad gäller den *ekonomiska skadan*, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning, åsidosatte principen om full ersättning och fråntog artikel 340.2 FEUF och artikel 41.3 i stadgan deras ändamålsenliga verkan. Det beviskrav som tribunalen uppställde innebar att det blev omöjligt att tillerkännas någon ersättning för skadan, trots att en tillräckligt allvarlig och klar överträdelse av unionsrätten var för handen. Den överklagade domen är även behäftad med felaktig rättstillämpning och motsägelsefull argumentation. Tribunalen missuppfattade dessutom bevisningen och de faktiska omständigheterna.

Vad gäller den ideella skadan är den överklagade domen inte motiverad med avseende på de kriterier som tillämpats för att fastställa beloppet för ersättningen i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*).

Överklagande ingett den 9 juli 2019 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 18 september 2019 i mål T-53/18, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller, R. Kanitz, Bevollmäktigte, biträdda av M. Winkel Müller, F. van Schewick, M. Kottmann, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 9 juli 2019 i mål T-53/18, Tyskland/kommissionen,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1995 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 13341:2005 + A1:2011 om stationära termoplasttankar för lagring av eldningsolja, fotogen och dieselbränslen ovan mark i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽¹⁾ i *Europeiska unionens officiella tidning*,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1996 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 12285-2:2005 om fabrikstillverkade ståltankar i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽²⁾,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för avgörande vad gäller yrkandena 2 och 3,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför två grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden avser åsidosättande i den överklagade domen av artikel 18.2 jämförd med artikel 17.5 i förordning nr 305/2011⁽³⁾. Tribunalen missuppfattade att kommissionen genom dessa bestämmelser hade såväl rätt som skyldighet att vidta en av de åtgärder som föreslagits av Förbundsrepubliken Tyskland.

Den andra grunden avser att den överklagade domen åsidosatte artikel 18.2 jämförd med artikel 3.1 och 3.2 liksom artikel 17.3 i förordning nr 305/2011. Tribunalen missuppfattade att kommissionen enligt dessa bestämmelser var skyldig att visa att de aktuella normerna innebar att de grundläggande kraven på byggprodukter äventyrades.

⁽¹⁾ EUT L 288, 2017, s. 36

⁽²⁾ EUT L 288, 2017, s. 39

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG (EUT L 88, 2011, s. 5)

Överklagande ingett den 18 september 2019 av VodafoneZiggo Group BV av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 9 juli 2019 i mål T-660/18, VodafoneZiggo Group BV mot kommissionen

(Mål C-689/19 P P)

(2019/C 372/31)

Rättegångsspråk: *engelska*

Parter

Klagande: VodafoneZiggo Group BV (ombud: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie och B.A. Verheijen, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut av den 9 juli 2019 i mål T-660/18 (det överklagade beslutet),
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- förordna om att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

Den första grunden för överklagandet: Felaktig rättstillämpning genom tribunalens slutsats att Europeiska kommissionens beslut C(2018) 5848 final (det omtvistade beslutet) inte medför bindande rättsverkningar.

Den första grundens första del: Kravet på att de nationella regleringsmyndigheterna ska "ta så stor hänsyn som möjligt till" yttranden som Europeiska kommissionen gör enligt artikel 7.3 i direktiv 2002/21/EG⁽¹⁾ innebär att dessa myndigheter åläggs en rättsligt bindande skyldighet.

Den första grundens andra del: Yttranden som görs enligt artikel 7.3 i direktiv 2002/21/EG motsvarar ett tillstånd, eftersom Europeiska kommissionen därmed väljer att avsluta sin utredning utan att använda sig av sin vetorätt.